

Mihail Bakunin

**ANARKISMIN
PERUSTEET**

Jakobiinidemokraattien mukaan Valtion tarkoitus on tehdä mahdolliseksi kaikkien kansalaisten yleinen ja kollektiivinen voitto erillisistä yksilöistä, kommuuneista ja alueista. Valtio on siten yleispätevä oikeus ja kollektiivinen järki voittamassa yksilöiden egoismia ja tyhmyyttä. Tämä ajatus on jokaisen yksilön julistaminen kelvottomaksi ja järjettömäksi kaikkien ihmisten viisauden ja hyveen nimissä. Se on todellisuuden kieltäminen, tai, joka on sama asia, kaikkien erityisten vapauksien ääretön rajoittaminen, yksilöllisten ja kollektiivisten vapauksien rajoittaminen kaikkien ihmisten vapauden nimeen - sellaisen kollektiivisen ja yleisen vapauden, joka todellisuudessa on pelkkä erillisten yksilöiden oikeuksien negaatiosta tai rajoituksesta johdettu lamaannuttava abstraktio joka perustuu jokaisen ihmisen tosiasialliseen orjuuttamiseen.

Sen tosiasian valossa, että jokainen mahdollinen abstraktio voi olla olemassa ainoastaan jonkin todellisen olennon suoranaisten etujen auttamiseksi, edustaa abstraktio nimeltä VALTIO todellisuudessa hallitsevien ja omistavien, riistävien ja niin sanottujen oppineiden luokkien etuja, ja heidän hyväkseen tapahtuvaa vapauden systemaattista uhraamista.

Kaikkien historiallisten, kansallisten, uskonnollisten ja poliittisten ongelmien takana ovat aina olleet taloudelliset ongelmat, kaikkein tärkeimmät ja oleellimmat ongelmat ei vain raatajille, vaan myös kaikille säädyille, Valtiolle ja Kirkolle. Aineellinen hyvinvointi on aina ollut ja se on yhä välttämättömän tarpeellinen tekijä kaikkien inhimillisten toiveiden toteutumiseksi: johtajuudelle, vallalle, älykkyydelle, tiedolle, vapaudelle. Tämä on niin syvästi totta, että vaikka kristillinen kirkko maailman ihanteellisimpana kirkkona julistaa maallisen hyvän halveksuntaa, niin heti onnistuttuaan pakanuuden kukistamisessa ja oman valtansa pystyttämiseksi pakanuuden raunioille se jo suunnasi kaiken energiansa rikkauksien tavoitteluun.

Poliittinen valta ja rikkaus ovat erottamattomia. Ne, joilla on valta on keinot hankkia rikkautta ja heidän täytyykin keskittää kaikki ponnistuksensa sen hankkimiseksi, koska vallassa ei voi pysyä ilman rikkautta. Rikkaiden täytyy tulla vahvoiksi, koska jos voimaa puuttuu on aina olemassa riski, että rikkauudet riistetään heiltä. Raatajat ovat aina olleet ilman valtaa koska he ovat olleet köyhyyden lamauttamia, ja he ovat olleet köyhyyden lamauttamia koska heiltä on puuttunut organisoitu valta. Tältä kannalta katsoen ei ole ihme, että kaikista heitä vastassa olevista ongelmista he näkivät ensimmäiseksi ja pääasiassa TALOUDELLISEN ONGELMAN - ongelman leivän hankkimisesta.

Raatajat, sivistyksen loppumattomat uhrit, historian marttyyrit, eivät aina nähneet ja ymmärtäneet tätä ongelmaa siten, kuin me nyt, mutta he ovat aina tunteneet sen syvästi, ja voidaan sanoa että kaikkien niiden historiallisten ongelmien joukossa, jotka herättivät heidän passiivisen sympatiansa, kaikissa heidän vaistomaisissa ponnisteluissaan ja yrityksissään uskonnollisella ja poliittisella kentällä, he tunsivat aina voimakkaimmin taloudellisen ongelman, yrittäen aina ratkaista sen. Jokainen kansa, kokonaisuudessaan ajateltuna on sosialistinen, ja jokainen kansaan kuuluva raataja on sosialisti asemansa ansiosta. Ja tämä tapa olla sosialisti on huomattavasti vakavampi kuin niiden hallitseviin luokkiin kuuluvien sosialistien tapa, jotka kuuluen hallitse-

viin luokkiin edullisten elämänolosuhteidensa ansiosta päätyvät sosialistiseen vakaumukseen pelkästään tieteen ja ajattelun kautta.

Minä en millään muotoa halua aliarvioida tiedettä tai ajattelua. Minä ymmärrän sen, että pääasiassa kaksi tekijää erottavat ihmisen muista eläimistä, minä tunnustan nämä kaksi tekijää kaiken inhimillisen onnen johtotähdiksi. Mutta samaan aikaan minä tajuan että niiden valo on vain kylmää valoa, eli aina silloin kun ne eivät kulje käsi kädessä elämän kanssa, ja minä tajuan että niiden totuus tulee voimattomaksi ja steriiliksi kun se ei perustu elämän totuudelle. Kaikkialla siellä missä tiede ja ajatus ovat ristiriidassa elämän kanssa ne rappeutuvat saivarteluksi, valheen palvelukseen - tai ainakin häpeälliseksi pelkuruudeksi ja toimettomuudeksi.

Koska sen enempää tiede kuin ajattelu eivät ole olemassa eristyksissä, abstraktioina: tiede ja ajattelu ilmenevät ainoastaan todellisessa ihmisessä, ja jokainen todellinen ihminen on kokonainen olento, joka ei voi samaan aikaan etsiä tinkimätöntä totuutta ja teoriaa ja nauttia käytännössä valheiden hedelmiä. Jokaisessa ihmisessä ja jopa kaikkein vilpittömmässäkin sellaisessa sosialistissa, joka ei kuulu edes syntyjään vaan satunnaisesti olosuhteiden perusteella hallitseviin luokkiin, eli on riistämässä muita, voidaan huomata tämä ristiriitaisuus ajattelun ja elämän välillä; ja tämä ristiriitaisuus tekee hänestä kykenemättömän. Tämän takia hän voi tulla täysin vilpittömäksi sosialistiksi ainoastaan silloin, jos hän murtaa KAIKKI SITEENSÄ etuoikeutettua maailmaan ja luopuu kaikista eduista.

Raatajilla ei ole mitään mistä luopua ja mitään mistä murtautua irti; he ovat sosialisteja asemansa ansiosta. Rutiköyhänä, loukattuna, tallattuna, raatajasta tulee vaistomaisesti kaikkien puutteenalaisten ihmisten edustaja, kaikkien loukattujen ja tallattujen - ja mitä onkaan tämä sosiaalinen kysymys jollei kysymys kaikkien tallattujen ihmisten lopullisesta ja kokonaisvaltaisesta vapautuksesta? Perustava eroavaisuus sellaisen kouluja käyneen sosialistin välillä, joka vaikkapa vain koulutuksensa ansiosta kuuluu hallitseviin luokkiin ja raatavan kansan tiedostamattoman sosialistin välillä on se tosiseikka, että

keuden muotoa on pakotettu olemaan raaka, valloittava, saaliinhimoinen ja ahnas ulkomaansuhteissaan. Valtio - mikä tahansa Valtio, olipa se sitten monarkia tai tasavalta - on inhimillisyyden kielto. Se on inhimillisyyden kielto siksi, että jos se asettaa korkeammaksi tai absoluuttiseksi päämääräksi KANSALAISTEN PATRIOTISMIN, ja asettaa periaatteidensa mukaan, kaikkien muiden maailman etujen sijalle Valtion omat itsesuojelun edut, sen oman mahdin omien rajojen sisällä ja sen ulkoisen laajenemisen, niin Valtio kieltää kaikki erityiset edut ja sen kohteiden ihmisoikeudet yhtä hyvin kuin muokalaisten oikeudet, ja tällä tavalla Valtio loukkaa kansainvälistä solidaarisuutta kansojen ja yksilöiden joukossa, asettaen heidät oikeuden ja inhimillisyyden ulkopuolelle.

Huomio 3. Valtio on Kirkon nuorempi veli. Valtio ei voi esittää mitään muuta syytä olemassaololleen kuin teologisen tai metafysisen idean. Koska Valtio on luonteeltaan vastakohtainen inhimilliselle oikeudelle, sen täytyy etsiä itselleen järjestäytyneitä perusteita jumalallisen oikeuden teologisesta tai metafysisestä oletuksesta, Entisaikojen maailmassa ihminen yksilönä oli tuntematon, koko ideaa ihmisestä ei ollut olemassa. Oli vain kansalaisia. Tämän takia tässä kulttuurissa orjuus oli luonnollinen ilmiö ja välttämätön perusta kansalaisten tuloksille.

Kun kristinusko tuhosi polyteismin ja julisti ainoaa Jumalaa, niin Valtioiden täytyi palata kristillisen paratiisin pyhimyksiin; ja jokaisella Katolisella Valtiolla oli yksi tai useampia suojelupyhimyksiä, sen puolustajia ja välittäjiä herran Jumalan edessä, joka tässä tilanteessa saattoi hyvinkin olla joutunut kiusalliseen tilanteeseen. Sitä paitsi, jokainen Valtio pitää yhä välttämättömänä julistaa, että Herra Jumala suojelee sitä jollain erityisellä tavalla.

Metafysiikka ja lakitiede yrittävät myöskin etsiä järkevää perustaa Valtion olemassaololle, perustaen näennäisesti ideansa metafysiikalle, mutta todellisuudessa omistavien luokkien luokkaeduille. Näin on palattu mielikuvan yleisestä ja sanattomasta sovusta tai sopimuksesta, tai mielikuvaan objektiivisesta oikeudesta ja ihmisen yleiseen hyvään, jota Valtio väittämän mukaan edustaa.

noastaan lapset - kunnes he saavuttavat voimiltaan tietyn tason ja sen jälkeen ainoastaan kun on välttämätöntä kuormittamasta heitä liialta työllä - invalidit, vanhat ihmiset ja sairaat voidaan vapauttaa työstä ilman että tuloksena on kaikkien omanarvontunnon menetys tai vapaiden ihmisten oikeuksien huonontuminen.

XIX. TYÖLÄISTEN TULISI HEIDÄN RADIKAALIEN JA TÄYSIEN TALOUSELÄMÄN ETUJENSA TAKIA VAATIA VALTION JA SEN KAIKKIEN INSTITUUTIOIDEN TÄYDELLISTÄ JA PÄÄTTÄVÄISTÄ HÄVITTÄMISTÄ.

Huomio 1. Mikä on Valtio? Se on auktoriteetti ja holhous, jumalallisen ja ihmillisen historiallinen organisaatio laajoille ihmisjoukoille jonkun uskonnon nimissä tai jonkun tai kaikenlaisten omistavien luokkien väitetyä poikkeuksellisen ja etuoikeutetun kyvykkyyden nimissä niiden suurten työläisjoukkojen vahingoksi, joiden pakkotyötä raa'asti riistetään näiden luokkien toimesta.

Jokaisen Valtion perusta oli Valloitus, josta tuli omistusoikeuden ja perintöoikeuden perusta. Työläisjoukkojen laillistettu riisto tietyn omaisuuden-omistajien määrän hyödyksi (joista suurin osa on väärennetty, on vain hyvin pieni määrä niitä, jotka ovat todellisuudessa olemassa) pyhitetty KIRKON TOIMESTA kuvitteellisen Jumaluuden tiliin, joka aina pantiin tukemaan voimakkainta ja ovelinta - tätä kutsutaan nimellä "oikeus". Menestyksen, hyvinvoinnin ja ylellisyyden kehitystä ja etuoikeutettujen luokkien syvällistä ja vääristynyttä ymmärrystä - kehitystä joka on välttämättä juurtunut väestön valtavan enemmistön kurjuuteen ja tietämättömyyteen - kutsutaan nimellä "sivistys"; ja olemassaoloa kutsutaan nimellä "Valtio".

Niinpä työläisten täytyy toivoa Valtion tuhoa.

Huomio 2. Valtio perustuu välttämättä joukkojen riistoon ja orjuuttamiseen ja tällaisena se sortaa ja tallaten kaikkia ihmisten oikeuksia ja mitä tahansa oi-

edellinen toivoessaan olevansa sosialisti ei koskaan voi tulla sellaiseksi sanan täydessä merkityksessä kun taas jälkimmäinen on sosialisti olematta tietoinen siitä, on sosialisti vaikka ei tiedä että maailmassa on yhteiskuntatiede, ja ei ole koskaan edes kuullut sanaa sosialismi.

Toinen tietää kaiken sosialismista mutta ei ole sosialisti; toinen on sosialisti vaikka ei tiedä sitä. Kumpi on parempi? Minun mielestäni on parempi OLLA sosialisti. On melkein mahdotonta siirtyä niin sanoakseni abstraktista ajattelusta elämään, lähteä pelkästä ajatuksesta ilman elämän kumppanuutta, ajatuksesta josta puuttuu elämän välttämättömyyden liikkeellepaneva voima. Mutta vastakohtaa, mahdollisuutta siirtyä olemisesta ajatteluun todistaa koko ihmiskunnan historia. Ja tämä mahdollisuus on nyt saamassa lisätodistuksen raatajien historiassa.

Koko sosiaalinen kysymys on nyt pelkistetty hyvin yksinkertaiseen muotoon. Suuret kansanjoukot ovat olleet ja ovat yhä tuomittu köyhyyteen ja orjuuteen. He ovat aina muodostaneet valtavan enemmistön sortavaan ja riistävään vähemmistöön verrattuna. Tämä tarkoittaa sitä että numeroiden voima on aina ollut suurten kansanjoukkojen puolella. Miksi sitten he eivät ole käyttäneet sitä ennen kuin vasta nyt heittääkseen pois tuhoisia ja vihattavia asioita? Voiko joku todella luulla että koskaan on ollut sellainen aika jolloin ihmisjoukot rakastivat sortoa, että he eivät huomanneet tätä ahdistavaa iestä? Tämä olisi vastoin tervettä järkeä ja vastoin itseään luontoa. Jokainen elävä olento tavoittelee hyvinvointia ja vapautta, ja vihataksaan sortajaa ei ole välttämätöntä edes olla ihminen. Niinpä joukkojen pitkämielinen kärsivällisyys selittyy muista syistä.

Yksi pääasiallisista syistä on epäilyksettä ihmisten tietämättömyys. Tämän tietämättömyyden takia he eivät pidä itseään solidaarisuuden siteiden liittämänä kaikkivoimaisena joukkona. He ovat yhtä epäyhtenäisiä käsityksessään itsestään kuin siinä kuinka epäyhtenäisiä he ovat elämässä, sortavien olosuhteiden tuloksena. Tämä kaksinkertainen eripuraisuus on ihmisten päivittäisen kykenemättömyyden pääasiallinen lähde. Tämän takia tietämättömien ihmisten joukossa tai sellaisten jotka ovat koulutuksen alimmalla tasol-

la tai hallussaan vain vähän historiallista tai kollektiivista kokemusta, jokainen yksilö, jokainen yhteisö, näkee kärsimänsä harmit ja sortamiset yksilökohtaisina tai erityisinä ilmiöinä, eikä yleisenä ilmiönä joka koskettaa kaikkia samalla mitalla ja yhtä jonka sen takia pitäisi sitoa kaikki yhteen yleiseen hankkeeseen, vastarintaan tai työhön.

Se mitä tapahtuu on juuri vastakkainen asia: jokainen alue, kunta, perhe ja yksilö pitää kaikkia muita vihollisina valmiina petkuttamaan heidän ikeensä päälleen ja riistämään toista osapuolta; ja kun tämä molemminpuolinen vieraantuminen jatkuu, jokainen ihmisten yhdistymisestä syntynyt puolue, jopa sellainenkin joka on tuskin järjestäytynyt, jokainen yhteiskuntaluokka tai Valtiovalta, joka voi edustaa suhteellisen pientä joukkoa ihmisiä, voi helposti piujata, terrorisoida, ja sortaa miljoonia raatajia.

Toinen syy - myöskin suoraa seurausta tästä samasta tietämättömyydestä - on se tosiseikka että ihmiset eivät näe eivätkä tiedä heidän kurjuutensa pääasiallisia syitä. Usein he vihaavat ainoastaan syyn ilmentymää eikä syytä itseään, juuri niin kuin koira saattaa purra sitä keppiä jolla mies sitä iskee mutta ei itse miestä. Tämän takia valtiot, yhteiskuntaluokat, ja puolueet jotka tähän asti ovat perustaneet olemassaolonsa kansan mielenhäiriöön, voivat helposti pettää kansaa. Tietämättöminä vaivojensa syistä ihmisillä ei tietenkään voi olla mitään ideaa heidän vapautumisensa keinoista ja konsteista, ja siten he antavat lykätä itsensä yhdestä väärästä tiestä toiseen, etsimään pelastusta sieltä jossa sitä ei ole, ja antamaan itsensä työkaluiksi, joita käytetään heidän omia joukkojaan vastaan riistäjien ja sortajien toimesta.

Täten ihmisjoukot, joita ajaa sama yhteiskunnallinen tarve parantaa elämäänsä ja vapauttaa itsensä sietämättömästä sorrosta, antavat johdattaa itsensä yhdestä uskonnollisen hölynäköilyn muodosta toiseen, yhdestä ihmisten sortamiseen suunnitellusta poliittisesta muodosta toiseen muotoon, yhtä sortavaan, jos ei vieläkin pahempaan - kuten sairas mies joka heittelee yhtä puolelta toiselle, mutta tosiasiaa tuntee olonsa kurjemmaksi joka käännöksessä.

Sellainen on ollut raatajien historia kaikissa maissa, kaikkialla maail-

välttämättä haluamaan liittyä sellaisiin yhdistyksiin, koska kun perintöoikeus on kielletty ja kaikki maa, pääoma ja tuotantovälineet on siirretty vapaiden työläisyhdistysten kansainvälisen federaation käsiin, ei tule olemaan sen enempää tilaa kuin mahdollisuutta kilpailuun eli eriytyneen työvoiman olemassaoloon.

Kukaan ei kykene riistämään muiden työtä; jokaisen pitää tehdä työtä elääkseen. Ja jokaisella joka ei halua tehdä työtä tulee olemaan mahdollisuus kuolla nälkään jos hän ei voi löytää sellaista yhdistystä tai kommuunia joka ruokkisi häntä vaikuttimenaan sääli. Mutta tällöin käy myös niin, että hänelle ei suoda mitään poliittisia oikeuksia, koska vaikka on työkykyinen ihminen pitää hän parhaimpina häpeällistä tilaa elää jonkun toisen kustannuksella; koska sosiaalisilla ja poliittisilla oikeuksilla tulee olemaan ainoastaan yksi perusta - kaikkien yhteinen työ.

Siirtymäkauden aikana, yhteiskunta tulee olemaan vastatusten niiden yksilöiden ongelmien kanssa (ja epäonneksi monia ongelmia tulee ilmenemään) jotka kasvoivat vallitsevassa järjestäytyneen epäoikeudenmukaisuuden ja erityisten etuoikeuksien oloissa, ja joita ei ollut kasvattanut sen enempää halu toteuttaa oikeutta ja todellista inhimillistä omanarvontuntoa kuin työn kunnioitus ja tapa tehdä työtä. Mitä tulee niihin yksilöihin jotka ovat vallankumouksellisia tai jotka vallankumous on temmannut mukaan niin yhteiskunta tulee kohtaamaan huolestuttavan pulman: sen täytyy joko pakottaa heidät tekemään työtä, joka olisi despotismia, tai sen täytyy antaa vetelehtijöiden riistää itseään; ja tämä olisi uutta orjuutta ja alkulähde yhteiskunnan uudelle mädännäisyydelle.

Sellaisessa yhteiskunnassa joka järjestyy aidon vapauden perustana toimiville tasa-arvoisuuden ja oikeudenmukaisuuden periaatteille, järkevän koulutuksen ja koulutusorganisaation ja myös yleisen mielipiteen painostus, jonka työn kunnioitukseen perustavana täytyy halveksia vetelehtijöitä - sellaisessa yhteiskunnassa joutilaisuus ja loiset tulevat olemaan mahdottomuus. Tavattoman harvinaisiksi poikkeuksiksi tulleita joutilaisuustapauksia tullaan pitämään erityisinä tauteina, jotka tulee hoitaa lääketieteellisin keinoin. Ai-

Avoliitto siinä merkityksessä että on yhteiskunnallinen ja poliittinen teko, kuten mikä tahansa yhteiskunnan sekaantuminen rakkauden kysymyksiin tulee katoamaan, lapsi tulee olemaan USKOTTU - luonnollisesti eikä oikeuden perusteella - ÄIDILLE, kuten hänen etuoikeutensa yhteiskunnan järkevissä valvonnassa.

Sen tosiseikan valossa että alaikäiset erityisesti lapset ovat laajasti kyvyttömiä hallitsemaan ja tietoisesti harkitsemaan tekojaan, HOLHOUKSEN JA AUKTORITEETIN PERIAATE, joka pitää poistaa yhteiskunnan elämästä tulee kyllä edelleen löytämään luonnollisen sovellutuksen ilmapiiriin lapsen kasvatuksessa ja koulutuksessa, Kuitenkin tällaisen auktoriteetin ja holhouksen tulisi olla AIDOSTI INHIMILLINEN JA JÄRKEVÄ, ja täydellisen vieras kaikille teologian, metafysiikan ja oikeustieteen kertosaakeille. Tässä asiassa pitäisi aloittaa siitä alkuperusteesta, että syntymästään asti mikään yksityinen inhimillinen olento ei ole paha tai hyvä, ja että HYVÄ, eli rakkaus vapautteen, tietoisuus oikeudenmukaisuudesta ja solidaarisuudesta, totuuden palvonta tai mieluummin totuuden kunnioitus, järjen ja työn kunnioitus, voi kehittyä ihmisissä ainoastaan järkevän kasvatuksen ja koulutuksen kautta. Siten, me painotamme täällä, tämän AUKTORITEETIN ainoan päämäärän tulisi olla valmistaa kaikki lapset äärimmäiseen vapauteen. Tämä päämäärä voidaan saavuttaa ainoastaan niin, että auktoriteetti vähittäin hävittää itse itsensä, ja niin että se jatkuvasti antaa tilaa omatoimisuudelle lapsen osalta, siinä määrin kun lapset saavuttavat kypsyyden.

Koulutuksen tulisi sisältää kaikki tieteen, tekniikan ja ammatillisen tiedon haarat. Sen pitäisi olla yhtä aikaa tieteellistä ja ammatillista, yleistä, pakollista kaikille lapsille, ja erityistä - sellaista joka sopeutuu jokaisen lapsen makuihin ja taipumuksiin, niin että jokaisen nuoren tytön ja pojan, jätettyään koulun ja tultuaan täysi-ikäiseksi tulisi olla valmis joko henkiseen tai ruumiilliseen työhön.

Vapautettuna yhteiskunnan holhouksesta, he ovat vapaita liittymään johonkin työläisyhdistykseen tai olemaan liittymättä. He tulevat kuitenkin

massa. Toivoton, inhottava, kauhea kertomus kykenee ajamaan epätoivoon kenet hyvänsä, joka etsii inhimillistä oikeudenmukaisuutta. Ja silti ei pitäisi antautua epätoivon valtaan. Vaikka historia on tähän päivään asti ollut iljettävä, ei voida sanoa että se oli turhaa tai että se ei tuottanut jotain hyötyä. Mitä voidaan tehdä jos itse luontonsa takia ihminen on tuomittu käyttäytymään näin, läpi kaikenlaisten inhottavuuksien ja kidutusten, päästäkseen pimeydestä järkevyyteen, eläimellisestä tilasta ihmisenä olemiseen? Historialliset virheet ja niiden kanssa käsi kädessä menevät kiusat ovat tuottaneet joukoittain lukutaidottomia ihmisiä. Ja nämä ihmiset ovat maksaneet hiellään ja verellään, köyhyydellään, nälällään, orjatyön raadannalla, kiusana ja kuoleamalla - jokaisen uuden liikkeen vuoksi, joihin heidät vedettiin heitä riistävien vähemmistöjen toimesta. Historia ei kirjoittanut opetuksiaan kirjoihin joita he eivät osanneet lukea, se kirjoitti opetuksensa heidän nahkaansa. Sellaiset opetukset eivät helposti unohdu. Maksamalla kalliilla hinnalla jokaisesta uudesta uskosta, toivosta ja erehdyksestä ihmisjoukot saavuttavat järjen historiallisten tyhmyyksien kautta.

Katkerien kokemusten kautta ihmiset ovat ymmärtäneet kaikkien uskonnollisten uskomusten, kaikkien kansallisten ja poliittisten liikkeiden turhuuden, tuloksena siitä, että sosiaalinen kysymys ensi kertaa esitettiin riittäväällä kirkkautelta. Tämä kysymys on sopusoinnussa alkuperäisen ja vuosisataisten vaistojen kanssa, mutta läpi vuosisatojen kehityksen. Valtion historian alusta alkaen, se oli uskonnollisten, poliittisten ja isänmaallisten usvien hämärtämä. Nämä usvat ovat nyt vierineet pois, ja Eurooppa on kiihdyksissä sosiaalisen kysymyksen takia.

Kaikkialla joukot ovat alkamassa tajuta heidän kurjuutensa todellisen syyn, ovat tulossa tietoiseksi solidaarisuuden voimasta, ja ovat alkamassa verrata heidän suunnatonta lukumääräänsä heidän elinikäisten riistäjiensä mitättömään lukumäärään. Mutta jos he ovat saavuttaneet tällaisen tietoisuuden, mikä estää heitä vapauttamasta itseään nyt?

Vastaus on: JÄRJESTÄYTYMISEN PUUTE, JA VAIKEUS SAADA HEITÄ MOLEMMINPUOLISEEN SOPIMUKSEEN.

Me olemme nähneet jokaisessa historiallisesti kehittyneessä yhteiskunnassa, kuten nykypäivän eurooppalaisessa yhteiskunnassa, joukon ihmisiä, jotka on jaettu kolmeen pääkategoriaan:

- 1) Valtava enemmistö, täysin järjestäytymätön, riistetty mutta ei riistä muita.
- 2) Huomattava enemmistö koostuen kaikista valtakunnan säädyistä, vähemmistö riistäen ja riistettynä samassa määrin, sorrettuna ja sortaen toisia.
- 3) Ja lopuksi, pienin vähemmistö riistäjiä ja sortajia puhtaasti ja yksinkertaisesti, tietoisena heidän tehtävästään ja täysin yhtä mieltä mitä tulee yleiseen suunnitelmaan heidän joukossaan: ylin hallitseva sääty.

Me olemme myös nähneet, että siinä määrin, miten se kasvaa ja kehittyä enemmistöstä niistä jotka muodostavat valtakunnan säädyt tulee itsessään puoliksi vaistomainen joukko, jos te haluatte, valtiojärjestäytyneet, mutta ilman keskinäistä ymmärtämystä tai tietoista suuntaa sen joukkoliikkeissä ja toimissa. Suhteessa raatajiin, jotka eivät ole järjestäytyneitä ollenkaan, he, Valtion säätyjen jäsenet tietenkin näyttelevät riistäjien roolia, jatkaen riistämistä ei harkitun keskinäisesti sovituin keinoin, vaan tottumuksen voimin, ja traditionaalisen ja juridisen oikeuden voimin, pääasiassa uskoen tämän oikeuden laillisuuteen ja pyhyteen.

Mutta samaan aikaan, mitä tulee vähemmistöön hallintojärjestelmän vallassa, se ryhmä, jolla on selvä keskinäinen ymmärtämys mitä tulee sen toiminnan suuntaan, tämä keskiryhmä, näyttää enemmän tai vähemmän riistetyn uhrin passiivista roolia. Ja koska tämä keskiluokka, vaikkakin puutteellisesti järjestäytyneenä, silti omaa enemmän varallisuutta, koulutusta, suuremman vapauden liikkua ja toimia, ja enemmän muita välttämättömiä keinoja salaliittojen organisoimiseen ja organisaation pystyttämiseen - enemmän kuin raatajilla on - tapahtuu alituisen, että kapinat alkavat tämän keskiluokan keskuudesta, kapinat usein päättyvät voittoon vallitsevasta järjestelmästä ja sen korvaamiseen toisella järjestelmällä. Sellaisia ovat olleet kaikki

delle periä omaisuutta ja myös miehen ja naisen yhdenvertaistaminen mitä tulee poliittisiin, ekonomisiin ja yhteiskunnallisiin oikeuksiin.

5) Molempiin sukupuoliin kuuluvien lasten ylläpito, kasvatusta ja koulutus, kunnes he tulevat täysi-ikäisiksi, siten että korkeamman opetuksen haarat sisältävä ammatillinen koulutus, tulee olemaan sekä tasa-arvoinen että pakollinen kaikille.

Tämä koulutus tulee korvaamaan kirkon ja sulauttamaan itseensä tarpeettomat rikoslait, santarmit, rangaistukset, vankilat ja pyövelit.

Lapset eivät ole kenenkään omaisuutta, he eivät ole vanhempiensa omaisuutta tai edes yhteiskunnan omaisuutta, he kuuluvat ainoastaan heidän omalle tulevalle vapaudelleen.

Mutta lapsissa tämä vapaus ei vielä ole todellisuutta. Se on ainoastaan piilevä; koska todellinen vapaus, eli täysi tietoisuus ja sen toteutuminen siitä syystä jokaisessa yksilössä, ensi kädessä perustuen jokaisen omanarvontunnon ja muiden vapauden ja omanarvontunnon aidolle kunnioittamiselle eli oikeudelle - sellainen vapaus voi kehittyä lapsissa ainoastaan heidän mieltensä, luonteidensa ja järjellisen tahtonsa järkevän kehityksen hyveen kautta.

Tästä seuraa sitten, että yhteiskunta, koko tulevaisuus joka riippuu lasten sopivasta koulutuksesta ja kasvatuksesta ja jolla ei sen vuoksi ole vain oikeutta vaan myös velvollisuus huolehtia on ainoa luonnollinen suojelija molempia sukupuolta edustaville lapsille. Ja sen jälkeen. tuloksena tulevasta perimäoikeuden lopettamisesta, yhteiskunta tulee ainoaksi perilliseksi, ja se tulee sitten pitämään yhtenä perusvelvollisuutenaan varustaa molempien sukupuolten lapset kaikilla välttämättömillä kunnossapidolla kasvatuksen ja koulutuksen keinoilla, riippumatta heidän alkuperästään ja vanhemmistaan.

Vanhempien oikeudet tulevat supistumaan lapsien rakastamiseen ja siihen ainoaan auktoriteettiin joka sopii yhteen sen kanssa sikäli kuin sellainen auktoriteetti ei asetu lasten moraalia, heidän henkistä kehitystä ja heidän tulevaa vapautta vastaan.

ihmisjoukot barbarismiin. Omin avuin he eivät osaa vaalia ja ylläpitää heidän omaa kehitystään koska heidän oma peritty tietämättömyyden taakkansa, järkevät osat heidän raatamisestaan - tieteen käyttö, tuottavien voimien yhdistely ja järjestely - on jätetty yksinomaan porvarillisten luokkien edustajille. Ainoastaan työn lihaksikkaat, irrationaaliset, mekaaniset elementit, jotka tulevat jopa turruttavammiksi kuin tulos työnjaosta, on jaettu joukoille jotka on sanan täydessä merkityksessä tainnuttaut heidän päivittäinen kaleeriorjainen raadantansa.

Mutta kaikesta tästä huolimatta täytyy kiittää työläisissä luontaisesti valtavaa siveellistä voimaa, koska tämä voima vaatii oikeutta, vapautta, ja tasa-arvoa heille, työläiset vaativat sen lisäksi samaa kaikille, koska ei ole mitään muuta ihmisryhmää (paitsi naiset ja lapset) jotka saavat huonomman osan elämässä kuin työläiset; koska työläiset ovat nauttineet elämästä hyvin vähän eivätkä ole siksi väärinkäyttäneet sitä, eli he eivät ole kyllästyneet elämään; ja koska koulutus puuttuu niin työläisillä on kuitenkin se valtava etu, että heitä ei ole korruptoinut ja väärinänyt voitonhimoisuus jota kannustaa väärinänyt egoistinen hyöty ja valheiden etu, ja siten heidän luonnollinen inhimillinen energiansa pidättyy kun samaan aikaan etuoikeudet luokat vajoavat aina vain syvemmälle, heikentymään ja mädäntymään - kaikesta tästä seuraa se, että ainoastaan työläiset rakastavat ja halajavat totuutta, vapautta, tasa-arvoa, ja oikeudenmukaisuutta, ja että tulevaisuus kuuluu ainoastaan työläisille.

XVIII. Meidän sosialistinen ohjelmamme vaatii ja sen tulee hellittämättä vaatia seuraavaa:

- 1) Kaikkien luokkien ja kaikkien maan päällä elävien ihmisten poliittinen, taloudellinen, ja yhteiskunnallinen yhdenvertaistaminen.
- 2) Omaisuuden periytyvyyden poistaminen.
- 3) Maan haltuunotto maatalousyhdistyksen toimesta, ja pääoman ja kaikkien tuotantokeinojen haltuunotto tuotannollisten yhdistysten toimesta.
- 4) Patriarkaalisin perhelain lopettaminen, joka perustuu yksinomaan oikeu-

sisäiset poliittiset mullistukset, joista historia kertoo meille.

Näistä mullistuksista ja kapinoista ei voinut tulla mitään hyvää kansalle. Koska säädyt ryhtyvät kapinoimaan siksi, että valtakunnan säädyille tapahtui harmeja, ei siksi että kansalle tapahtuu harmeja; heillä on päämääränään säätyjen edut, eikä kansan edut. Ei väliä kuinka paljon säädyt taistelevat keskenään, ei väliä kuinka paljon he saattavat kapinoida vallitsevaa järjestelmää vastaan, mikään heidän vallankumouksistaan ei ollut, eikä edes olisi voinut olla, sellainen jonka tarkoituksena on kukistaa Valtion taloudelliset ja poliittiset perustat, jotka tekevät mahdolliseksi raatavien luokkien riiston, eli koko luokkien ja luokkaperiaatteen olemassaolon. Ei väliä kuinka vallankumouksellista hengeltään nämä etuoikeudet luokat saattavat olla, ja kuinka paljon he saattavatkaan vihata Valtion tiettyä muotoa, Valtio itse on pyhä heille; sen koskemattomuutta, valtaa ja etuja pidetään yksimielisesti korkeimpina etuina. Isänmaallisuutta, eli, itsensä, yksilön henkilön ja omaisuuden uhraaminen. Valtion eduille, on heidän toimestaan aina pidetty ja pidetään korkeimpana hyveenä.

Tämän takia mikään vallankumous, vaikka sen ilmentymät saattaisivat olla uskaliaita ja rajuja, eivät koskaan tohdi panna riensävää kättään Valtion pyhän arkin päälle. Ja koska mikään Valtio ei ole mahdollinen ilman organisaatiota, hallintoa, armeijaa, ja melkoista määrää miehiä asetettuna johtajan asemaan - joka on mahdotonta ilman hallintojärjestelmää - yhden hallintojärjestelmän kukistamista seuraa välttämättä uuden, myönteisemmän hallintojärjestelmän pystyttäminen, yhden joka on enemmän käyttökelpoinen niille luokille, jotka saivat voiton kamppailussa.

Mutta vaikka uusi hallintojärjestelmä saattaa olla käyttökelpoinen, kuherruskuukautensa jälkeen se alkaa saada osakseen sen valtaan nostaneiden luokkien suuttumusta. Tämä on minkä tahansa laatuisen johtajuuden luonne: se on tuomittu toimimaan huonosti. Minä en ole puhumassa pahasta kansan etujen näkökulmasta: Valtio säätyjen linnoituksena ja hallintojärjestelmä Valtion etujen vartijana edustaa absoluuttista pahaa niin kauan kuin kansasta on ky-

se. Ei, minä viittaan pahaan tunnettuna sellaisena säätyjen toimesta sitä nimenomaista hyötyä varten josta valtion olemassaolo ja hallintojärjestelmä ovat välttämättömiä. Minä sanon että huolimatta tästä välttämättömyydestä Valtio pysyy aina raskaana taakkana näille luokille, ja vaikka palvelee heidän välttämättömiä etujaan, se siitä huolimatta nylkee ja sortaa heitä, vaikka vähemmässä määrin kuin se tekee joukoille.

Hallintojärjestelmä joka ei käytä väärin valtaansa ja joka ei ole sortava, puolueeton ja rehellinen hallintojärjestelmä toimimassa pelkästään kaikkien luokkien eduksi, hallintojärjestelmä joka ei jätä ottamatta huomioon näitä etuja keskittyessään valikoivasti niiden henkilöiden etuihin jotka ovat sen johdossa - sellainen hallintojärjestelmä on ympyrän neliöimisen lailla saavuttamaton ihanne, koska se on vastoin ihmisluontoa. Ja ihmisluonto, jokaisen ihmisen ihmisluonto on sellainen että kun ihmiselle annetaan valtaa muiden yli tulee hän aina sortamaan muita; poikkeukselliseen asemaan asetettuna ja inhimillisestä tasa-arvosta pois vetäytyneenä hänestä tulee roisto. Tasa-arvoisuus ja johtajuuden puute ovat ainoat välttämättömät olosuhteet jokaisen ihmisen siveellisyydelle. Ottakaa esimerkiksi kaikkein radikaalein vallankumouksellinen ja asettakaa hänet Venäjän Imperiumin valtaistuimelle tai antakaa hänelle diktaattorin valta, josta moni meidän vihreistä vallankumouksellisistamme unelmoi ja vuoden sisällä hänestä tulee pahempi kuin itse Keisari.

Valtakunnan säädetyt vakuuttuivat kauan sitten tästä, ja panivat liikkeelle sanonnan, joka julisti "HALLINTOJÄRJESTELMÄ ON VÄLTÄMÄTTÖN PAHA" - välttämätön tietenkin heille, mutta ei missään mielessä kansalle, joille Valtio, ja Valtion välttämättömäksi tekevä hallintojärjestelmä ei ole välttämätön paha vaan kohtalokas paha. Jos hallitsevat luokat voisivat selvittää ilman hallintojärjestelmää, säilyttäen vain Valtion - eli mahdollisuuden ja oikeuden riistää ihmisten työtä - he eivät pystyttäisi yhtä hallintojärjestelmää toisen sijaan. Mutta historiallinen kokemus - esimerkiksi se surkea kohtalo joka sattui Puolan aatelisvallan ahdistamalle tasavallalle - näytti heille, että olisi mahdotonta pitää yllä Valtiota ilman hallintojärjestelmää. Hallintojärjestelmän poissaolo aiheuttaa anarkiaa ja anarkia johtaa Valtion tuhoon

perusta niin sanotulle yksityisomaisuudelle ja peritylle omaisuudelle.

XIV. Siitä hetkestä lähtien kun omistusoikeus tuli yleisesti hyväksytyksi, yhteiskunnan oli pakko särkyä kahteen osaan: toisaalta omistavaan, etuoikeutettuun vähemmistöön, riistäen toisaalta järjestettyä ja pakotettua työvoimaa, ja toisaalta miljoonia proletaareja, kahlehdittuja orjia, maaorjia tai palkkatyöläisiä. Joillain - kiitos vapaa-ajalle joka perustuu tarpeiden ja aineellisen mukavuuden tyydytykselle - on heidän määräysvallassaan korkeimmat siunaukset sivistyksestä, koulutuksesta, ja kasvatuksesta; ja toiset, miljoonat ihmiset, on tuomittu pakkotyöhön, tietämättömyyteen, ja loppumattomaan kurjuuteen.

XV. Vähemmistön sivistys perustuu enemmistön pakolliseen barbariaan. Niin muodoin ne yksilöt, jotka heidän yhteiskunnallisen arvoasetelmansa takia nauttivat kaikenlaisia poliittisia ja sosiaalisia etuoikeuksia, ja kaikki omistajat ovat todellisuudessa suurten ihmisjoukkojen luonnollisia vihollisia, riistäjiä ja sortajia.

XVI. Hallitsevien luokkien kallisarvoinen etu eli vapaa-aika on välttämätöntä järjen kehitykselle, ja koska myös luonteen ja persoonallisuuden kehitys vaatii tiettyä hyvinvoinnin ja vapauden astetta yksilön töissä ja toimissa, on siksi melko luonnollista että hallitsevat luokat ovat todistaneet olevansa sivistyneempiä, älykkäämpiä, inhimillisempiä, ja tietyissä määrin siveellisempiä kuin suuret ihmisjoukot. Mutta se tosiasian valossa että toisaalta toiminnan puute ja kaikenlaisten etuoikeuksien nauttiminen heikentää ruumista, kuivattaa yksilön mielenliikutukset ja johtaa harhaan järjen on itsestään selvää, että ennemmin tai myöhemmin etuoikeutettujen luokkien pitää vajota korruptioon, velttoon tylsistyneisyyteen, ja nöyristelyyn. Me näemme tämän tapahtuvan tälläkin hetkellä.

XVII. Toisaalta pakkotyö ja täydellinen vapaa-ajan puute tuomitsee suuret

IX. SITEN TOISTEN VAPAUDEN KUNNIOITUS ON IHMISEN KORKEIN VELVOLLISUUS. RAKASTAA TÄTÄ VAPAUTTA JA PALVELLA SITÄ - SELLAINEEN ON AINOAA HYVE. SE ON KAIKKIEN HYVIEN TAPOJEN PERUSTA; JA MUUTA PERUSTAA EI VOI OLLA.

X. Koska vapaus on solidaarisuuden tulosta ja sen selvin ilmaus, eli etujen molemminpuolisuus, se voidaan tajuta ainoastaan tasa-arvoisuuden olosuhteissa. Poliittinen tasa-arvoisuus voi perustua ainoastaan taloudelliselle ja yhteiskunnalliselle tasa-arvoisuudelle, ja vapauden tajuaminen tasa-arvoisuuden kautta saa aikaan oikeudenmukaisuutta.

XI. Koska työ on yleisesti ottaen kaikkien arvojen, hyödyn, ja varallisuuden ainoa alkulähde, ihmisen, joka on ensi sijassa yhteiskunnallinen olento. täytyy tehdä työtä elääkseen.

XII. Ainoastaan järjestäytyneet työväki, joka rakentuu molemminpuolisuuden ja yhteistyön periaatteille, on sopiva pitämään yllä laajan ja jollain lailla sivistyneen yhteiskunnan olemassaoloa.

Kaikki sivistystä tukevat asiat voidaan luoda ainoastaan tähän tapaan järjestäytyneen ja yhteenliittyneen työn kautta. Inhimillisen työn rajattoman tuottavuuden koko salaisuus käsittää ensin suuremmissa tai pienemmissä määrin tieteellisesti kehitettyä järjen käyttöä - joka vastaavasti on valmiiksi järjestäytyneen työn tuotetta - ja sitten tämän työn jakamisessa, mutta välttämättömissä olosuhteissa yhtä aikaa yhdistettäessä tai liittäessä tätä jaettua työtä.

XIII. Perusta ja pääasiallinen sisältö kaikille historiallisille vääryyksille, kaikille poliittisille ja yhteiskunnallisille etuoikeuksille, on järjestäytyneen työvoiman orjuutus ja riisto voimakkaimman hyödyksi - vallanhaluisille kansakunnille, luokille, tai yksilöille, Sellainen on todellinen historiallinen syy orjuudelle, maaorjuudelle, ja palkkatyölle; ja tehdäksemme yhteenveto se on

eli maan orjuuttamiseen toisen Valtion toimesta kuten oli laita epäonnekkaan Puolan, tai se johtaa työtätekevien täyteen vapautumiseen ja luokkien hävittämiseen, jonka me toivomme pian tapahtuvan kaikkialla ympäri Eurooppaa.

Jotta minimoitaisiin kaikkien hallintojärjestelmien paha, Valtion hallitsevat luokat suunnittelevat erilaisia perustuslaillisia järjestyksiä ja muotoja, jotka ovat nyt tuominneet olemassa olevat eurooppalaiset valtiot horjumaan luokka-anarkian ja hallintojärjestelmän despotismin välillä, ja ne ovat ravistaneet hallintojärjestelmän komeita rakennuksia siihen määrään että jopa me, vaikkakin vanhana miehenä, voimme toivoa tulevamme todistajiksi ja avustajiksi sen lopulliselle tuholle. Ei ole epäilystäkään siitä että kun romahduksen aika saapuu, valtava enemmistö niistä henkilöistä, jotka kuuluvat Valtion hallitsemiin luokkiin tulevat sulkemaan rivinsä Valtion ympärille, katsomatta vihaansa olemassa olevia hallintojärjestelmiä vastaan, ja tulevat puolustamaan hallintojärjestelmää raivostuneita työtätekeviä vastaan pelastaakseen Valtion, pelastaakseen kulmakiven heidän olemassaololleen luokkana.

Mutta miksi hallintojärjestelmä on välttämätön Valtion ylläpitoon? Koska mikään Valtio ei voi olla olemassa ilman PYSYVÄÄ SALALIITTOA, salaliittoa joka on tietenkin suunnattu raatajien joukkoja vastaan siihen orjuutukseen ja nylkemiseen josta kaikki Valtiot elävät. Ja jokaisessa Valtiossa hallintojärjestelmä ei ole mitään muuta kuin vähemmistön pysyvä salaliitto sitä enemmistöä vastaan, jota se orjuuttaa ja nylkee. Seuraa selvästi Valtion nimenomaisesta olemuksesta että koskaan ei ole ollut eikä voi olla selkeää Valtion organisaatiota, joka ei toimi kansan etuja vastaan ja jota ei syvästi vihattaisi kansan toimesta. Kansan takapajuisuuden takia tapahtuu usein niin, että Valtiota vastaan nousemisen sijasta, kansa osoittaa eräänlaista kunnioitusta ja kiintymystä sitä kohtaan, odottaen oikeutta siltä, odottaen että se kosta ihmisten kokemat vääryydet, ja sen takia he näyttävät olevan isänmaallisten tunteiden täyttämiä. Mutta kun me katsomme läheisemmin kenen tahansa heistä todelliseen asenteeseen ja jopa kaikkein isänmaallisimpien ihmisten asenteeseen Valtiota kohtaan me näemme, että he rakastavat ja kunnioittavat siinä ainoastaan ihanteellista mielikuvaa siitä eivätkä sen varsinais-

ta ilmentymää. Kansa vihaa Valtion olemusta sikäli kun he tulevat kosketuksiin sen kanssa, ja he ovat aina valmiita tuhoamaan sen heti paikalla sikäli kun heitä ei hillitä hallintojärjestelmän organisoidun voiman toimesta.

Me olemme jo nähneet, että mitä laajemmaksi Valtion riistävä vähemmistö kasvaa, sitä vähemmän se pystyy suoraan hallitsemaan Valtion asioita. Hallitsevien luokkien etujen monitahoisuus ja heterogeenisyys antavat vastaavasti tietä sekasorrolle, anarkialle, ja Valtion järjestelmän heikentämiselle välttämättömänä pitämään riistetyt ihmiset tarpeellisessa kuuliaisuudessa. Sen tähden kaikkien hallitsevien luokkien edut välttämättä vaativat, että jopa kiinteämpi hallitseva vähemmistö kristalloituu heidän keskeltään, sellainen joka kykenee harvalukuisuutensa vuoksi KESKENÄÄN SOPIEN organisoimaan heidän oman ryhmänsä ja kaikki Valtion voimat säätyjen hyödyksi ja kansaa vastaan.

Jokaisella hallintojärjestelmällä on kaksinkertainen päämäärä. Yksi, pääasiallinen ja julkisesti tunnustettu päämäärä, koostuu Valtion, sivistyksen ja yleisen järjestyksen ylläpidosta ja vahvistamisesta, se on hallitsevan luokan systemaattinen ja laillistettu herruus riistettyihin ihmisiin ja kansaan. Toinen päämäärä on täysin yhtä tärkeä hallintojärjestelmän silmissä, vaikkakin se on vähemmän halukas myöntämään tätä julkisesti, ja tämä on hienojen virallisten etuoikeuksien ja virallisen HENKILÖSTÖN säilyttäminen. Ensimmäinen päämäärä liittyy hallitsevien luokkien yleisille eduille, toinen hallintojärjestelmän yksilöiden turhamaisuuteen ja erityisiin etuoikeuksiin.

Mutta hallintojärjestelmän ensimmäinen päämäärä on vihamielinen kansaa kohtaan; sen toinen päämäärä vihamielinen sekä kansaa että etuoikeutettuja luokkia kohtaan, koska historiasta tiedetään hetkiä jolloin hallintojärjestelmä näennäisesti tulee vihamielisemmäksi omistavia luokkia kohtaan kuin kansaa kohtaan. Näin tapahtuu aina silloin kun omistavat luokat tyytyväisyyttä hallintojärjestelmään yrittävät kukistaa sen tai kaventaa sen valtaa. Silloin tunne itsensäilytyksestä kannustaa hallintojärjestelmän unohtamaan sen pääasiallisen päämäärän joka muodostaa sen koko olemassaolon merkityksen: Valtion tai luokkavallan ja luokkahyvinvoinnin säilyttäminen

Siten myös kaikkien vapaus on olennaista minun vapaudelleni. Ja siksi olisi pettävää väittää että kaikkien vapaus on minun vapaudelleni rajana, koska tämä olisi samaa kuin sellaisen vapauden kieltäminen. Päin vastoin, yleismaailmallinen vapaus edustaa yksilöllisen vapauden välttämätöntä vahvistusta ja rajatonta laajenemista.

VII. JOKAISEN IHMISEN YKSILÖVAPAAUS TULEE TODELLISEKSI JA MAHDOLLISEKSI AINOASTAAN YHTEISKUNNAN KOLLEKTIIVISEN VAPAUDEN KAUTTA JOSSA IHMINEN MUODOSTAA OSAN LUONNOLLISEN JA MUUTTUMATTOMAN LAIN NOJALLA.

Huomio 1. Vapaus on ihmisyyden puhtain ilmaus, ja ihmisyyden lailla vapaus ei ilmennä historian alkua vaan lopullista nykyhetkeä. Kuten me olemme osoittaneet, inhimillinen yhteiskunta aikaa elämellisyudessa. Alkukantaiset ihmiset ja villit pitivät inhimillisyyttään ja ihmisoikeuksiaan niin vähässä arvossa, että he aloittivat toistensa ahmimisella, joka epäonneksi jatkuu edelleen täydellä vauhdilla. Toinen vaihe inhimillisen kehityksen kulussa on orjuus. Kolmas - jonka keskellä me nyt elämme - on taloudellisen riiston vaihe, palkkatyön vaihe. Neljäs vaihe jota kohti me olemme pyrkimässä ja jonka näin toivotaan, me saavutamme, on OIKEUDEN vapauden ja tasa-arvoisuuden aikakausi, keskinäisen solidaarisuuden aikakausi.

VIII. PRIMITIIVINEN, LUONNOLLINEN IHMINEN TULEE VAPAAKSI IHMISEKSI, SIVISTYNEEKSI, VAPAAKSI JA MORAALIN EDUSTAJAKSI; TOISIN SANOEN HÄN TULEE TIETOISEKSI INHIMILLISYDESTÄÄN JA TAJUAA ITSESSÄÄN JA ITSEÄÄN VARTEN HÄNEN OMAN JA HÄNEN KANSSAOLENTOJENSA INHIMILLISEN NÄKÖKULMAN. Niin muodoin ihmisen tulisi toivoa kaikkien ihmisten vapautta, hyveellisyyttä ja inhimillisyyttä hänen oman inhimillisyytensä, siveellisyytensä ja henkilökohtaisen vapautensa takia.

haitallinen riippuen sen luonteesta, mutta niin kauan kuin yhteiskunta on kyseessä ei ole sen enempää oikein kuin hyödyllistä viekoitella nämä lait kaikille voimalla. auktoriteetin käytöllä ja vastoin yksilön vakaumusta. Sellainen lakien viekoittelu menetelmä olisi vapauden ja henkilökohtaisen omanarvontunnon ja yhteiskunnan jäsenten sisimmän inhimillisen olemuksen loukkaus.

VI. LUONNOLLINEN YHTEISKUNTA JONKA KESKELLÄ JOKAINEN IHMINEN ON SYNTYNYT JA JONKA ULKOPUOLELLA HÄNESTÄ EI KOSKAAN TULE JÄRKEVÄÄ JA VAPAATA OLENTOA, tulee inhimilliseksi ainoastaan siinä määrin mitä vapaammaksi kaikki ne ihmiset tulevat jotka se sulkee sisäänsä yksilöllisesti ja kollektiivisesti.

Huomio 1. OLLA YKSILÖLLISESTI VAPAA tarkoittaa jokaiselle ihmisyyteisössä elävälle ihmiselle sitä, että hänen ajatteluaan tai tahtoaan ei alisteta millekään muulle auktoriteetille kuin hänen omalle järjelleen ja hänen omalle oikeudentajulleen, eli sitä, ettei hän tunnusta mitään muuta totuutta kuin sen johon hän on itse päätenyt ja että hän ei alistu millekään muulle laille kuin sille, jonka hänen omatuntonsa hyväksyy. Tämä on välttämättömän tarpeellinen osoitus hänen inhimillisen omanarvontuntonsa noudattamisesta, ihmisen kiistämätön oikeus, merkki todellisesta ihmisyydestä.

OLLA KOLLEKTIIVISESTI VAPAA tarkoittaa vapaiden ihmisten joukossa elämistä ja sitä, että on vapaa näiden ihmisten vapauden hyveellisyyden kautta. Kuten me jo osoitimme, ihmisestä ei voi tulla järkevää olentoa, jolla on järkevää tahto, (ja vastaavasti hän ei voi saavuttaa yksilöllistä vapautta) yhteiskunnan ulkopuolella ja ilman sen apua. Siten vapaus kaikille on seurausta yleismaailmallisesta solidaarisuudesta. Mutta jos me tunnustamme tämän solidaarisuuden jokaisen yksilöllisen vapauden perustaksi ja ehdoksi, niin silloin on itsestään selvää että ihminen joka elää orjien joukossa jopa heidän herranaan tulee välttämättä tämän orjamaisuuden tilan orjaksi, ja että ainoastaan vapauttamalla itsensä tällaisesta orjuudesta tulee hän itse olemaan vapaa.

kansaa vastaa. Mutta nämä hetket eivät voi kestää kauaa koska hallintojärjestelmä sen luonteesta riippumatta ei voi olla olemassa ilman säätyjä aivan kuten säädyt eivät voi olla olemassa ilman hallintojärjestelmää. Muiden luokkien puutteessa hallintojärjestelmä luo itsessään byrokraattisen järjestelmän, kuten esimerkiksi meidän aatelistomme Venäjällä.

Koko hallintojärjestelmän ongelma on seuraava: Kuinka käytetään pienimpiä mahdollisia mutta parhaiten organisoituja kansalta otettuja voimia, pitämään kansa kuuliaisena tai järjestyksessä, ja samaan aikaan säilytetään itsenäisyys, ei kansan itsenäisyys, josta tietysti ei ole kyse, vaan Valtion itsenäisyys naapurivoimien kunnianhimoisia suunnitelmia vastaan, ja toisaalta lisätään sen omaisuutta näiden samojen voimien kustannuksella. Lyhyesti sanoen, sota sisäpuolella ja sota ulkopuolella - sellainen on hallintojärjestelmän elämä. Se täytyy olla aseissa ja lakkaamatta varuillaan sekä kotimaisia että ulkolaisia vihollisia vastaan. Vaikka se itse henkii sortoa ja petosta, se on sitoutunut pitämään kaikkia, rajojensa sisällä ja ulkona, vihollisina, ja sen täytyy olla salaliiton tilassa niitä vastaan.

Kuitenkin, Valtioiden ja niitä hallitsevien hallintojärjestelmien keskeistä vihamielisyyttä ei voida verrata jokaisen Valtion ja hallintojärjestelmän vihamielisyyteen raatajia kohtaan: ja juuri siten kuin kaksi raivoisaan sodankäyntiin sitoutunutta hallitsevaa luokkaa ovat valmiita unohtamaan jopa kaikkein tinkimättömimmänkin vihansa aina silloin kun raatajien kapina kohtaa näkyviin uhkaavana, ovat myös kaksi Valtiota ja kaksi hallintojärjestelmää valmiita hylkäämään vihollisuutensa ja avoimen sotansa heti kun yhteiskunnallisen vallankumouksen uhka ilmestyy taivaanrannalle. Kaikkein tärkein ja oleellinen ongelma kaikille hallintojärjestelmille, valtioille ja hallitseville luokille, oli niiden luonteen naamioimiseen käytetty muoto, nimi tai veruke mikä hyvänsä, on tukahduttaa kansaa ja pitää heidät orjuudessa, koska tämä on elämän ja kuoleman ongelma kaikelle sille, jota nykyisin kutsutaan sivistykseksi tai kansalaisvaltioksi.

Hallintojärjestelmille ovat kaikki keinot sallittuja näihin päämääriin pääsemi-

seksi. Se mitä yksityiselämässä kutsutaan häpeällisyydeksi, halpamaisuudeksi ja rikokseksi, omaksuu hallintojärjestelmissä urhoollisuuden, hyveen ja velvollisuuden luonteen. Machiavelli oli tuhatkertaisesti oikeassa väittäessään, että JOKAISEN Valtion olemassaolon, menestyksen ja voiman - niin monarkian kuin tasavallan - täytyy perustua rikokselle. Jokaisen hallintojärjestelmän elämä on välttämättä sarja halpamaisia, säännönvastaisia ja rikollisia tekoja kaikkia vieraita ihmisiä vastaan, ja myös sitäkin laajemmassa määrässä sen omia raatajia vastaan. Se on loputon salaliitto heidän hyvinvointiaan ja vapauttaan vastaan.

Hallintojärjestelmän tiedettä on kehitelty ja parannettu vuosisatojen ajan. Minä en usko että kukaan tulee syyttämään minua liioittelusta jos minä kokemukseni perusteella kutsun tätä tiedettä kaikkein korkeammaksi muodoksi Valtion konnantyötä joka on tapahtunut jatkuvassa kamppailussa, ja kaikkien menneiden ja nykyisten Valtioiden aikana. Se on tiedettä jossa nyljetään ihmisiä sillä tavoin, että he tulevat huomaamaan mahdollisimman vähän, mutta että heille ei jää yhtään ylijäämää - koska mikä tahansa sellainen ylijäämä antaisi kansalle lisävaltaa, ja että samaan aikaan ei riistettäisi heiltä sitä vähimmäismäärää, joka on välttämätön pitämään yllä heidän kurjaa elämäänsä ja välttämätön varallisuuden tuottamista varten jatkossa.

Se on tiede, jossa otetaan sotilaita kansasta ja organisoidaan heidät tavatavan kurinpidon keinoin, ja rakennetaan vakituinen armeija. Valtion tärkein tukahduttava voima, jota ylläpidetään pysyttämässä kansaa alamaisuudessa. Se on tiede, jossa tuotetaan älykkäästi ja ripeästi muutamia tuhansia sotilaita, ja asetetaan heidät tietyn alueen kaikkein tärkeimmille paikoille pitämään väestö pelossa ja tottelevaisuudessa. Se on tiede jossa katetaan kokonaisia maita byrokraattisen organisaation hienoimmalla verkolla ja säännöksillä ja määräyksillä ja muilla keinoilla, kahlehtien, erottaen ja heikentäen työtekeviä ihmisiä, niin että he eivät kykene kokoontumaan yhteen, yhdistymään, tai kehittymään, niin että he tulevat aina pysymään suhteellisen tietämättömyyden hyödyllisessä tilassa - eli hyödyllisenä hallintojärjestelmälle, Valtiolle, ja hallitseville luokille - tila joka tekee ihmisille vaikeaksi saada vaikutteita uusista ideoista ja dynaamisista persoonallisuuksista.

SELLAISEKSI, TAI PUHUA, AJATELLA, TAI TOIMIA JÄRKEVÄLLÄ LAILLA. Sen tosiasian valossa että yhteiskunta muotoilee ja määrää hänen inhimillisen olemuksensa, ihminen on riippuvainen siitä yhtä täydellisesti kuin fyysisestä Luonnosta, ja ei ole niin suurta neroa joka olisi vapaa tästä ylivallassa.

IV. YHTEISKUNNALLINEN SOLIDAARISUUS ON ENSIMMÄINEN INHIMILLINEN LAKI; VAPAAUS ON TOINEN LAKI. Molemmat lait tunkeutuvat toisiinsa ja ovat erottamattomia toisistaan, täten muodostaen inhimillisyyden nimenomaisen olemuksen. Siten vapaus ei ole solidaarisuuden kieltämistä, päinvastoin, vapaus edustaa jälkimmäisen kehitystä, ja niin sanoakseni sivistämistä ja inhimillistämistä.

V. Vapaus ei merkitse ihmisen itsenäisyyttä suhteessa Luonnon ja yhteiskunnan muuttumattomiin lakeihin. Se on kaikkein ensimmäiseksi ihmisen kyky vähitellen vapauttaa itsensä ULKOISEN FYYSISEN MAAILMAN SORROSTA TIEDON JA JÄRKEVÄN TYÖN AVULLA; JA LISÄKSI SE MERKITSEE IHMISEN OIKEUTTA PÄÄTTÄÄ OMASTA ELÄMÄSTÄÄN ja toimia sopusoinnussa hänen omien näkemystensä ja VAKAUMUSTENSA kanssa: oikeus joka on vastakkainen toisen ihmisen, ryhmän, tai ihmisluokan tai koko yhteiskunnan despoottisille ja autoritaarisille vaateille.

Huomio 1. Ei pidä sekoittaa sosiologisia lakeja, joita myös kutsutaan sosiaalifysiologian laeiksi, ja jotka ovat juuri niin muuttumattomia ja välttämättömiä jokaiselle kuin fyysisen luonnon lait, koska pohjimmiltaan ne ovat myös fyysisiä lakeja - ei pidä sekoittaa näitä lakeja poliittisiin, rikosoikeuden, ja siviilioikeuden lakeihin, jotka enemmässä tai vähemmässä määrin ilmaisevat moraalialia, tapoja, etuja ja näkemyksiä jotka ovat hallitsevia tiettyinä aikakautena, tietyssä yhteiskunnassa, tai yhteiskunnan osassa, yhteiskunnasta erillisessä luokassa. On järkeenkäypää että kun ne tunnustetaan ihmisten enemmistön toimesta tai edes yhden hallitsevan luokan toimesta ne tekevät voimakkaan vaikutuksen jokaiseen yksilöön. Tämä vaikutus on hyödyllinen tai

Huomio 1. Ihminen ei ole vapaa suhteessa luonnonlakeihin, jotka muodostavat ensimmäisen perustan ja välttämättömän olosuhteen hänen olemassaololle. Ne tunkeutuvat häneen ja dominoivat häntä, juuri siten kuin ne tunkeutuvat kaikkeen joka on olemassa. Mikään ei kykene säästämään ihmistä luonnonlakien kohtalokkaalta kaikkivaltiudelta; mikä tahansa yritys kapinoida hänen tahollaan tulisi yksinkertaisesti johtamaan itsemurhaan. Mutta kiitos sen luontaisen taipumuksen, jonka ansiosta hän tulee tietoiseksi ympäristöstään ja oppii hallitsemaan sitä, IHMINEN VOI VÄHITELLEN VAPAUTTAA ITSENSÄ ULKOISEN MAAILMAN LUONNOLLISESTA JA MURTAVASTA VIHAMIELISYYDESTÄ - NIIN FYYSISESTÄ KUIN SOSIAALISESTA - apunaan ajattelu, tieto, ja ajatuksen käyttö konatiiviseen vaistoon, eli IHMISEN JÄRJELLISEN TAHDON AVULLA.

Huomio 2. Ihminen edustaa viimeistä rengasta, korkeinta tasoa jatkuvalta asteikolla olentoja, jotka alkaen yksinkertaisimmista alkuaineista ja loppuen ihmiseen muodostavat meidän tuntemamme maailman. Ihminen on eläin, joka kiitos hänen organisminsa korkeammalle kehitykselle, erityisesti aivoille, omaa kyvyn ajatella ja puhua. Nämä ovat kaikki ne eroavaisuudet jotka erottavat hänet muista eläinlajeista - hänen veljistään, jotka ovat vanhempia aikajärjestyksessä ja nuorempia henkisiltä kyvyiltään. Tämä eroavaisuus on kuitenkin valtava. Se on ainoa syy sille jota me kutsumme meidän historiaksemme, jonka merkityksen voi lyhyesti ilmaista seuraavin sanoin: IHMINEN ALOITTA ELÄIMELLISYYDESSÄ SAAPUAKSEEN IHMISYYTEEN, ELI YHTEISKUNNAN JÄRJESTÄYTYMISEEN TIETEEN AVULLA, TIETOISELLA AJATUKSELLA, JÄRKEVÄLLÄ TYÖLLÄ, JA VAPAUDELLA.

Huomio 3. Ihminen on yhteiskunnallinen eläin, kuten monet muut eläimet jotka ilmestyivät maan päälle ennen kuin hän. IHMINEN EI LUO YHTEISKUNTA VAPAAN SOPIMUKSEN KEINON: HÄN ON SYNTYNYT LUONNON KESKELLÄ, JA SEN ULKOPUOLELLA HÄN EI VOISI ELÄÄ INHIMILLISENÄ OLENTONA - HÄN EI EDES VOISI TULLA

Tämä on jokaisen valtiollisen organisaation ainoa tarkoitus, jatkuva hallintojärjestelmän salaliitto kansaa vastaan. Ja tämä julkisesti salaliitoksi tunnustettu salaliitto, sisältää kaiken valtioviisauden, sisäisen hallinnon - sotatalaitoksen, siviilihallinnon, poliisin, oikeusistuimet, Valtion raha-asiat ja koulutuksen - ja Kirkon.

Köyhien ihmisten täytyy kamppailla tätä valtavaa organisaatiota vastaan, organisaatiota joka on aseistettu kaikin tavoin, henkisin ja aineellisin, laillisin ja laittomin keinoin, ja tämä organisaatio voi aina äärimmäisessä hädässä luottaa kaikkien tai melkein kaikkien hallitsevien luokkien yhteistyöhön. Vaikka kansalla on valtava lukumääräinen ylivoima, niin he ovat aseetomia, tietämättömiä ja heiltä puuttuu organisaatio! Onko voitto mahdollinen? Onko kamppailulla mitään mahdollisuutta menestyä?

Ei riitä että kansa herää, ei riitä että kansa tulee tietoiseksi kurjuudesta ja kurjuuden syistä. On olemassa paljon alkeellista voimaa, toden totta enemmän voimaa kuin hallintojärjestelmässä, kun se lasketaan yhteen kaikkien hallitsevien luokkien kanssa; mutta alkeellinen voima ilman organisaatiota ei ole mikään todellinen voima. Valtion mahti perustuu tälle organisoidun voiman kiistämättömälle edulle kansan alkeelliseen voimaan verrattuna.

Niin muodoin kysymys ei ole siitä pystyykö kansa kapinoimaan, vaan siitä kykeneekö kansa rakentamaan sellaisen organisaation joka vie kapinan voittoa loppuun - ei vain tilapäiseen voittoon vaan ikuisesti jatkuvaan ja lopulliseen voittoon.

Voidaan sanoa että tähän ja yksinomaan tähän koko tärkeä ongelma on keskittynyt.

Siksi kansan voiton ensimmäinen ehto on SOPIMUS IHMISTEN VÄLILLÄ tai kansan voimien ORGANISAATIO.

YHTEENVETO

**I. JUMALAN, JUMALALLISEN JA INHIMILLISEN JOHTAJUUDEN PERIAATTEEN, JA MYÖSKIN MINKÄ TAHANSA IHMISEN SUORITTA-
MAN TOISEN IHMISEN HOLHOUKSEN KIELTÄMINEN** - Jopa silloin kun tällainen holhous on tarkoitettu aikuisille, joilta on kokonaan riistetty koulutus, tai tietämättömille massoille, ja vaikka holhousta harjoitetaan korkeampien näkökohtien nimeen, tai jopa sellaisista TIETEELLISISTÄ SYIS-
TÄ, joita edustaa joukko sellaisia yksilöitä joille yleisesti tunnustetaan älyllinen arvoasema, tai jonkun toisen luokan toimesta - kummassakin tapauksessa tällainen holhous tulee johtamaan tietynlaisen ÄLYLLISEN ARISTOKRATIAN muodostumiseen, sellaisen joka on vapauden aatteelle erityisen vastenmielinen ja haitallinen.

Huomautus 1. Positiivinen ja rationaalinen tieto on ainoa soihtu valaisemaan ihmisen tietä kohti totuuden tuntemista ja valaisemaan ihmisen käyttäytymisen säätelyä ja hänen suhdettaan ympäröivään yhteiskuntaan. Mutta tämä tieto on altis erehdyksille, ja vaikka näin ei olisikaan, olisi silti julkeaa vaatia ihmisten hallitsemista tällaisen tiedon nimissä vastoin heidän tahtoaan. Aito vapaa yhteiskunta voi perustua tietoon ainoastaan kaksinkertaisella oikeudella, perustua sellaiselle nautinnalle joka samaan aikaan muodostaa myös velvollisuuden: ENSIKSI, molempiin sukupuoliin kuuluvien ihmisten kasvatukselle ja koulutukselle, joka on sopusointuisesti niin lempeä kuin pakottava lapsille ja nuorille kunnes he tulevat siihen ikään, jonka jälkeen kaikki holhous lakkaa, ja, TOISEKSI, sellaisten ajatusten ja aatteiden levittämiselle, jotka perustuvat eksaktille tieteelle, ja rehelliselle ponnisteluille, täydellisen vapaan propagandan avulla, jotta nämä ajatukset tulisivat syvästi kyllästämään ihmiskunnan yleismaailmallisia vakaumuksia.

Huomautus 2. Kun ehdottomasti hylätään mikä tahansa holhoaminen (missä tahansa muodossa se ilmeneekin) - joka älyn kehittämällä tiedon ja kokemuksen perusteella - työssä ja toiminnassa, sanallisesti ja inhimillisen kokemuksen perusteella - voi yrittää vallita yli tietämättömien joukkojen, niin tämä hylkääminen on kaukana siitä että kielletäisiin TIEDON JA KO-

KEMUKSEN LUONNOLLINEN JA HYÖDYLLINEN VAIKUTUS joukkoihin, edellyttäen että tämä vaikutus ilmenee hyvin yksinkertaisesti, korkeamman älyn vaikuttaessa alempaan älyyn luontaisen sattuman kautta, ja poikkeuksetta myös niin, että mikään virallinen johtajuus ei ole järjestänyt itselleen etua tämän vaikutuksen kautta tai lahjoittanut kellekään mitään etuoikeuksia, ei sen enempää poliittisia kuin sosiaalisia. Koska nimenomaan nämä molemmat asiat saavat aikaan toisaalta joukkojen orjuuttamisen, ja toisaalta niiden ihmisten korruption, hajaantumisen, ja lamaannuksen, jotka ovat näiden voimien asettamia ja varustamia.

II. VAPAAN TAHDON JA YHTEISKUNNAN RANGAISTUSOIKEUDEN KIELTÄMINEN - koska poikkeuksetta jokainen ihmisyksilö on pelkkä luonnon ja yhteiskunnallisen ympäristön tahaton tuote. On neljä perussyitä ihmisen moraalittomuudelle: 1) JÄRKEVÄN terveydenhoidon ja kasvatuksen puute; 2) Tasa-arvoisuuden puute taloudellisissa ja sosiaalisissa olosuhteissa; 3) Joukkojen tietämättömyys joka luonnollisesti seuraa tästä tilanteesta; 4) Ja väistämättömänä seurauksena näistä olosuhteista - ORJUUS.

Järkevä kasvatusta, koulutus ja yhteiskunnan järjestyminen vapauden ja oikeudenmukaisuuden perustalle, tulevat korvaamaan RANGAISTUKSEN. Yhteiskunnallista Vallankumousta seuraavan enemmän tai vähemmän pitkäaikaisen siirtymäkauden aikana, yhteiskunnassa, jonka täytyy puolustaa itseään parantumattomia yksilöitä vastaan - ei rikollisia, vaan vaarallisia yksilöitä - ei koskaan tule soveltamaan heihin mitään muuta rangaistusmuotoa kuin sen että heidät asetetaan yhteiskunnan suojelun ja solidaarisuuden alueen ulkopuolelle, eli heidät AJETAAN TIEHENSÄ.

**III. Vapaan tahdon kieltäminen ei merkitse vapauden kieltämistä. PÄINVA-
TOIN, VAPAAUS EDUSTAA SEURAUSSVÄITETTÄ, SUORAA TULOSTA
LUONNOLLISESTA JA YHTEISKUNNALLISESTA VÄLTÄMÄTTÖ-
MYYDESTÄ.**